

Sborový dopis

Česko-bratrského evangelického sboru

v Praze 5 – Radotíně.

BŘEZEN 2020

Poutníci na nové cestě

El Greco: Utrpení v zahradě getsemanské, kol 1590

V tomto světě jsme jenom hosté a poutníci. Nic jsme si sem nepřinesli a nic si ani neodneseme. Cokoliv nahromadíme, budeme muset opustit a odevzdat. Navíc se rodíme v bolestech, žijeme s mnoha bolestmi a v bolestech i umíráme. Jak říká kniha Kazatel: *Marnost nad marnostmi, a všechno marnost!*

OBSAH: Poutníci na nové cestě - Petr Špírk; Zpráva staršovstva za rok 2019 – Běla Ulmanová; Komentář k hospodářské zprávě za rok 2019 – Michaela Straková, Běla Ulmanová; Počítat a modlit se – Tomáš Adámek; Pokání – Jana Hlaváčková; Oznámení.

Do tohoto světa marnosti ovšem posílá Bůh svého Syna, Ježíše Krista. I on se rodí v bolestech, žije s mnoha bolestmi a umírá v bolesti. Jak říká prorok Izaiáš: *Muž plný bolesti, zkoušený nemocemi. Byl v opovržení, kdekdokdo se ho zřekl...* Jeho cesta na zemi byla cestou utrpení a jeho pouť skončila až příliš náhle. Na kříži.

Na kříži ovšem dochází i k velikému, zlomovému obratu. Je konec, který je zároveň novým počátkem. Boží Syn vstává třetího dne z mrtvých a otevírá bránu k nové cestě a nové pouti. Smrt nemá sílu jej udržet a je v něm poražena. Kříž se jeví jako moment definitivní porážky, avšak stává se právě naopak momentem definitivního vítězství!

Kdo se za Ježíšem Kristem tou novou cestou vydává, sice zůstává na zemi i nadále pouhým hostem a poutníkem. A život vezdejší i nadále zůstává plný všelijaké bolesti a trápení. A chléb vezdejší i nadále člověk dobývá v potu tváře nebo v nervovém vypětí. Avšak nad vším tím trápením a vší bolestí se otevírá ještě jiná, vyšší cesta. Cesta ve šlépějích Spasitele.

Tou novou, vyšší a Bohem prošlapanou cestou se smíme vydat a po celý život hledat a objevovat její trasu, její značení a její cíl. Není to, pravda, vždy jednoduché, neboť stále zůstáváme zde na zemi se vší zmiňovanou bídou. Ovšem na té nové cestě nekráčíme sami a dostává se nám podpory a pomoci shůry. Ta cesta je úzká, ale Božím Synem prošlapaná. Vydejme se tedy o letošních Velikonocích znovu vpřed. Ať už poprvé, nebo po sedmdesáté sedmé. Nikdy není pozdě a nikdy na to nebudeme sami. To není ani bolest, ani marnost, nýbrž blaženost a radost.

Petr Špirko

Výroční shromáždění Farního sboru ČCE v Radotíně – zpráva staršovstva za r. 2019

V roce 2019 se staršovstvo sešlo k **10** řádným schůzím. Průměrná účast 6 z 8 členů staršovstva. V r. 2019 se konalo pouze **1** sborové shromáždění výroční.

K bohoslužbám jsme se sešli 55x v Radotíně a 10x v Řevnicích. Průměrná účast: Radotín 21 (nejvíce 72, nejméně 8), Řevnice 3. V kazatelské stanici Černošice se bohoslužby nekonají.

Kázáním nám posloužil 51x náš br. farář P. Špirko a 1x ses. L. Kráčmarová. Dále se 3x konaly čtené bohoslužby, které připravila R. Musilová a B. Ulmanová. Sborová dopoledne zakončená společným obědem se v uplynulém roce konala 8x.

Ve sboru byly pokřtěny 3 děti a 1 dospělá sestra. Br. farář vykonal 9 svateb na různých místech mimo Radotín, z toho 1 svatbu členky sboru.

V uplynulém roce proběhlo v našem kostele poslední rozloučení s 1 zemřelou. Další 3 smuteční rozloučení br. farář Špirko vykonal mimo Radotín.

Do sborové kartotéky byli zapsáni všichni 4 pokřtění, takže k 31.12.2019 je ve sborové kartotéce evidováno 179 členů sboru.

Život ve sboru

Uplynulý rok 2019 nijak nevybočoval z navykého pořádku setkávání během církevního roku. Na průměrné účasti při nedělních bohoslužbách se opět statisticky projevila přibývajících let věrných návštěvníků bohoslužeb. V druhé polovině roku šedá čísla statistiky prosvítala radost ze zvýšené účasti dětí při rodinných bohoslužbách a především zájem jejich rodičů o pravidelná setkávání dětí v týdnu. Děje se tak v jedné početnější skupině s poměrně větším věkovým rozpětím. Není lehké oslovit takto různorodou „sešlost“, ale přesto se zdá, že dětem je i přes jejich jinakost pospolu dobře. Bezpochyby je to i zásluhou jejich obdarování, která sboru předvedly při vánoční slavnosti.

V průběhu roku jsme si mohli užívat „luxusu“ pravidelných nedělních bohoslužeb v sídle sboru a v měsíčních intervalech i v kazatelské stanici v Řevnicích pod vedením našeho br. faráře. Ten nejen že připravuje bohoslužby, ale i po nich zůstává otevřen reakcím na slyšené téma, případně k individuálním rozhovorům. Stejně tomu tak je i ve čtvrtek odpoledne, kdy se na svého faráře můžete obrátit v době jeho návštěvních hodin v kostele.

A není samozřejmostí, že v době letní dovolené, našeho br. faráře jej 1x zastoupila ses. L. Kráčmarová, která si připravila kompletní bohoslužbu.

K bohoslužbám neodmyslitelně patří i společný zpěv písní. To, že nás při zpěvu doprovází zkušený varhaník a jen výjimečně zaskočí br. farář s „jednoprstovým“ doprovodem, je s přihlédnutím k minulým létům příjemné obohacení. Všem varhaníkům jsme za to vděční.

Biblické hodiny pro dospělé se ustálily v Radotíně na čtvrteční podvečery. Jejich pravidelní účastníci se zamýšlejí nad Izaiášovým proroctvím a znovu se přesvědčují o živosti tohoto proroctví pro dnešní nepokojnou dobu. Biblické hodiny většinou končí volným rozhovorem na aktuální témata a rozhodně nejsou příležitostí k setkávání uzavřeného společenství. Naopak, rádi mezi sebou přivítáme další zájemce.

Od podzimu loňského roku se v kostele začala jednou týdně scházet skupinka dětí ke své biblické přípravě. Vzhledem k značně rozptýlené diaspoře našeho sboru jsme vděční za čas, který rodiče našli a přivádějí své děti k tomuto setkání. Stejně tak i na tzv. rodinné bohoslužby. Sem patří slova díky a chval.

Ve sboru se již vžila tradice společných obědů po rodinných bohoslužbách, vždy první neděli v měsíci, s výjimkou prázdnin. Díky několika obětavým sestrám a též br. faráři, je stůl vždy hojně obložen dobrotami, ačkoliv si pokaždé připomínáme, že nejde o žádnou gastronomickou atrakci. Důležité je, že si při tom najdeme dostatek prostoru pro vzájemný rozhovor. Dvakrát jsme v rámci těchto setkání využili přítomnosti br. režiséra Lešovského, který nám v prodlouženém dopoledni promítl vybrané a dosud ne zcela známé dokumenty popisující praktiky našich vlád po únoru 1948.

Za zvláštní zmínku stojí dubnová rodinná neděle, kdy jsme za společného přispění připravili „sederový“ oběd inspirovaný sederovou večeří, tedy rituální večeří sloužící jako připomínka vyvedení a vysvobození židovského národa z egyptského otroctví. Mimo konzumace předepsaných pokrmů jsme toto setkání využili k seznámení se se symbolikou jednotlivých chodů.

Náš sbor je zapojen do seniorátní akce „Polévka pro bezdomovce“. To obnáší nejen přípravu polévky, ale i transport a výdej v Praze. Počet připravářů polévky je z naší strany ustálený, ale toužebně vyhlížíme nové posily.

Pravidelné jarní a podzimní ekumenické bohoslužby s Církví husitskou jsou potvrzením našich dobrých sousedských vztahů a otevřenosti navzájem.

Adventní čas je ve sboru tradičně spjat též s přípravou vánoční dětské slavnosti. Koncert sopranistky Markéty Fassati na 1. adventní neděli nás nejen příjemně naladil, ale také povzbudil k vlastní produkci. Díky četným obdarováním našich dětí nám bylo do zpěvu i při vánočním pásmu na čtvrtou adventní neděli. Jednak proto, že děti umí a hlavně proto, že se společně se svými rodiči přišly s námi podělit o své dovednosti. Svoji bezprostředností nás mile „nakazily“ radostnou vánoční zvěstí nejen slovem a zpěvem, ale především vlastním hudebním doprovodem na nejrůznější hudební nástroje. Navázaly tak na předchozí vystoupení našeho příležitostného pěveckého kroužku, který letos nasadil vysokou laťku.

Během roku je třeba též pečovat o zázemí našeho sboru a věnovat se provozním nezbytnostem. Tady zvlášť citelně poznáváme nevýhody malého sboru. Jen menší počet příchozích si uvědomuje nutnost zajištění základních potřeb sboru. A těch, kteří jsou ochotni nejen samozřejmě přicházet, ale také se podílet, je ještě méně. Nejen finanční, ale i praktická pomoc leží na úzkém okruhu věrných. Vzhledem k značně širokému rozptýlení členů našeho sboru si zvlášť vážíme těch, kteří nám zachovávají přízeň a ať už finančním darem nebo občasnou návštěvou nám dávají najevo svoji spoluúčast. Chceme být společenstvím otevřeným pro každého příchozího. Ale bez alespoň základního funkčního zázemí jsou naše snahy nepřesvědčivé.

Jestliže jsme vás v minulých letech informovali o stoupajících nárocích na pokrytí provozních nákladů sboru, pak letos k tomu přistupuje již i konstatování, že jsme se v loňském roce přiblížili do situace, kdy sborové finance nestačí na pokrytí všech předepsaných odvodů do ústředí církve, za současného pokrytí běžných výdajů

osobní spotřeby sboru. To je dáno jednak odlukou církve od státu a také omezenou obětavostí stávajících členů sboru - plátců. Není života udržitelné ponechat celou finanční zátěž pouze na užším kruhu plátců bez jakýchkoliv dalších příjmů. Ty se nám s výjimkou financí za pronájem kostela nedaří sehnat.

Každému obsazenému sboru je rok od roku navyšován odvod do tzv. personálního fondu s cílem, aby v r. 2030 bylo možno každému faráři z tohoto fondu uhradit mzdu bez příspěví státu. Mimo to je nezbytné, aby sbor měl dostatek financí na zajištění spotřeb energií a dalších plateb spojených s provozem a nezbytnou údržbou sborových budov. V loňském roce jsme proto s vděčností přijali peněžní dar ze seniorátního fondu solidarity a ještě od vinohradského sboru (podrobnější informaci o sborových financích naleznete v komentáři k hospodářské zprávě). To bylo ale pouze momentální řešení, se kterým nelze kalkulovat do budoucna. Opravdu nyní nastal čas pro poctivé hledání svých možností a důrazů ve svých očekáváním na cestě víry. Je pravdou, že protestanté v době pronásledování přišli o všechny svůj majetek, a tak se uchýlili do ilegality. Je pravdou, že přežili, ale to by neměl být náš cíl. Nechceme přežívat. Společně prosme o odvahu nejen brát, ale i dávat. To je život víry.

Díky všem, kteří zůstáváte věrni svému sboru a jste ochotni nést tíhu odpovědnosti za udržení zázemí pro všechny potřebné. Díky i za tu nejdrobnější službu pro druhé. Díky za finanční podporu. Díky za přímluvy.

Poděkování patří našemu br. faráři za jeho všestranné nasazení, za jeho individuální přístup a praktickou pomoc potřebným. A především za jasnou zvěst Božího slova.

Běla Ulmanová

El Greco, Veroničina rouška, 1580-82

Komentář k hospodářské zprávě za rok 2019

Sbor dosáhl v roce 2019 výnosů ve výši 304 562 Kč, náklady byly ve výši 275 575 Kč. Hospodaření našeho sboru tedy skončilo se ziskem 28 987 Kč.

Tento zisk je dosažen díky tomu, že jsme od Pražského seniorátu a od sboru Praha 2 Vinohrady dostali dva dary na pokrytí Personálního fondu v celkové výši 90 000 Kč. Přesto jsme za loňský rok na účet Personálního fondu zůstali dlužni 49 000 Kč.

Odvod na Personální fond se každoročně zvyšuje (v roce 2030 má dojít k úplné odluce církve od státu). Ačkoliv se příspěvky od jednotlivců do sborové pokladny mírně zvyšují, salárníků ubývá. A tak nejsme schopni pokrýt všechny finanční požadavky ani uskutečnit průběžnou údržbu budov. Samostatná existence sboru je tedy závislá mimo zvýšení obětavosti všech členů sboru i na tom, zda se nám podaří najít další finanční zdroje. Tentokrát už je to vážný apel.

V roce 2019 nebyly plánovány a ani se neuskutečnily žádné stavební ani větší údržbářské práce. V letošním roce ale již budeme muset řešit havarijní stav střechy na faře, což je na naše poměry značné vydání. O finanční krytí této akce bychom se rádi pokusili ve spolupráci s institutem Jeronýmovy jednoty (seniorátní a celocírkevní odbor na pomoc sborům při stavebních úpravách sborových budov). Další drobnější údržbu budeme muset řešit pokud možno vlastními brigádnickými silami. Ale ani těch nemáme na rozdávání.

Do roku 2020 přechází již dlouhodobá dlužná částka za půjčku 90 000 Kč, kterou jsme dosud nesplatili 2 členům sboru. Ti laskavě vypomohli při přestavbě v roce 2015.

Dnes už je opravdu na každém jednotlivci, aby zvážil, zda chce být pouze příležitostným „církevním turistou“ anebo i podílníkem na zázemí vytvářejícím prostor pro zvěst a život z evangelia.

Pro zajímavost připojujeme přehled četnosti plátců sboru a výše jejich obětavosti:

Kč	počet plátců
100 až 1 000	3
1 000 až 3 000	15
4 000 až 6 000	11
6 000 až 10 000	8
10 000 až 20 000	1
<u>nad 20 000</u>	<u>2</u>
Celkem	40

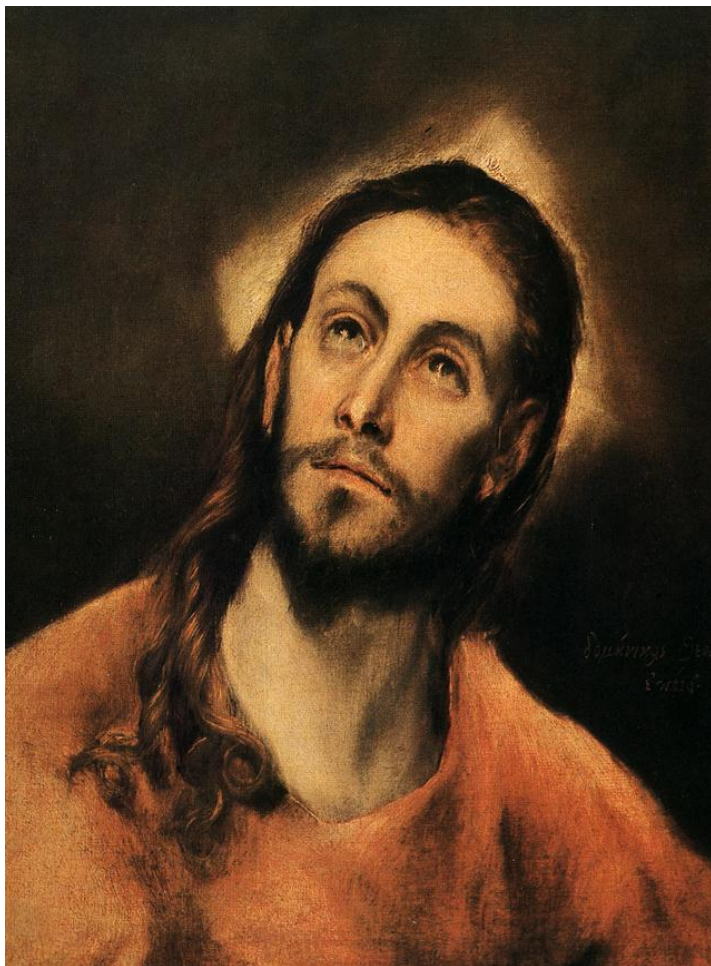
Z uvedeného přehledu vyplývá, že počet lidí, přispívajících na běžný provoz sboru, stále mírně klesá. Jen díky jejich obětavosti celkový počet prostředků dramaticky neklesá.

Plánovaný rozpočet hospodaření na rok 2020 odráží skutečnost roku 2019 včetně aktuálního navýšení odvodů. Pro vaši informaci – náš úsporný rozpočet pro r. 2020 počítá s 305 000 Kč. Přibližně 180 000 Kč z toho činí odvody do ústředí církve a seniorátu.

Děkujeme všem, kteří pamatujete na potřeby našeho sboru a církve.

Detailní rozpisy jednotlivých položek jsou uvedeny ve výroční zprávě, která je k nahlédnutí na nástěnce kostela, případně v kanceláři.

Michaela Straková, B. Ulmanová

El Greco, Kristus, 1590-95, Praha, Národní galerie

El Greco, Kristus kol 1580, New York, Metropolitan Museum of Art

POČÍTAT A MODLIT SE

Co mají společného počítání a modlitba? Zdá se, že téměř nic: při počítání si zřídka vzpomeneme na modlení a při modlení zase na počítání. Ke zvládnutí obojího umění je nám však zapotřebí učitele, a ne jen tak ledajakého. V 90. žalmu čteme: „Nauč nás počítat naše dny“ a uprostřed Lukášova evangelia, na začátku 11. kapitoly: „Nauč nás modlit se.“ První z obou citátů je už modlitbou sám o sobě, uvedený žalm je tak dokonce přímo nadepsán. V druhém případě se jedná o prosbu určenou někomu, kdo se na pohled nijak neliší od ostatních lidí, a přesto je osloven jako Pán.

Počítat se ve škole učíme od první třídy. Naši učitelé tuto dovednost získali od svých předchůdců, jejichž nepřerušovaná řada sahá až do starověku. Velkými počtáři byli prý egyptští kněží. Mojžíš, jehož jméno čteme v záhlaví našeho žalmu, se s nimi podle všech dochovaných svědectví ve svém mládí musel setkávat. Stejně jako pozdější řečtí myslitelé si z Egypta odnesl otevřenost pro LOGOS, což se nejčastěji překládá jako *slovo*, ale k dalším a neméně závažným významům patří *řád, rozum, smysl*, a ovšem také *číslo*.

Od první chvíle, kdy jsme si dali dvě a dvě dohromady, k vrcholným výkonům abstraktní matematiky vede dlouhá cesta. Kdesi uprostřed leží naše každodenní počítání, které se ze všeho nejčastěji týká peněz. Někdo počítá daňové přiznání, jiný každou korunu, další své investice, rizika a příležitosti, zisky a ztráty. Předmětem propočtů bývá i dědictví: co mi možná spadne do klína, s kým se o to budu muset rozdělit a komu pak zanechám to, co jsem sám nestihl spotřebovat. Započítat i nepeněžní faktor, totiž předpokládanou délku dožití, je podle našeho žalmu znakem moudrosti. „Nauč nás počítat naše dny, abychom získali moudrost srdce.“

O vzájemné převoditelnosti mezi slovem a číslem nás může přesvědčit moderní výpočetní technika. Na počítači se dnes píše i kázání, také za tímto článkem se skrývají samé jedničky a nuly, a přece snad aspoň někomu dává trochu smysl. Výše jsme viděli, co všechno může znamenat LOGOS v klasickém řeckém myšlení, jehož pojmový aparát zdědili helenizovaní židé a s nimi i první křesťané.

LOGOS nás učí počítat a modlit se, abychom získali moudrost srdce. Patří tedy k modlitbě jakási vypočítavost? Jak se to vezme. Jestliže horizont naší vypočítavosti leží o něco dále než v úzkých hranicích naší bezprostřední materiální spotřeby, pak možná není hoden pokárání, nýbrž spíše pochvaly a zasluhuje čestnějšího pojmenování: prozíravost.

Prozíravost potřebuje jednotlivce, domácnost, obec i celý obydlený svět. K jejich rozumné správě je třeba umět správně počítat a správně se modlit. O prvním z těchto dvou umění jsme již pojednali; naučit se tomu druhému však může být složitější, jelikož naše kultura je do značné míry opustila a důvěryhodný učitel se stal nedostatkovým zbožím. Přesto to není nemožné. Vzorovou ukázkou správné modlitby dnes najdeme snadno i na internetu, mezi těmi jedničkami a nulami. Stačí napsat do vyhledávače a spolu přeříkat první dvě slova: „Otče náš...“

P.S.: Při troše jazykové představivosti se dá LOGOS pochopit i jako *znamení* či *heslo* (odtud *logo*). Na hesle ve zkratce shrnujícím obsah našeho kázání, které zdobí průčelí radotínského evangelického kostela už od jeho založení, se nejspíš v nejbližší době nic měnit nebude. Pokud jsme pro ně za ta léta ztratili pochopení a nevíme si s ním rady, mohli bychom se snad aspoň v myšlenkách inspirovat heslem Policie ČR, vzpomenout na LOGOS a přeložit si je ve smyslu: *počítat a modlit se*.

El Greco, Svlékání Krista z roucha, 1577-79, Katedrála, Toledo

Pokání – Jana Hlaváčková

Můj hřích ze mně křičí,
můj hřích ze mně řve,
všechno hezké hřích ničí
a srdce mi na kusy rve.
Všechno je stejné tak jako prve
a jako Pilát mám ruce od Tvé krve.
Nemám sílu jít tak k Tobě,
jak mrtvá ležím v hrobě,
co mé nevěrnosti vykopaly,
hrobníci, kteří se do černě ze lží halí.
Jsem sama sobě na obtíž,
v dálce vyhlížím Tvůj kříž.
Kříž smíru,
v jež mám víru,
že mou vodu ve víno promění,
kříž mého vzkříšení.
Bože, odpusť, zbav mě hříchu,
zahal nelásku, lhostejnost i pýchu.
Zahoj v srdci ránu,
ať zas z hrobu vstanu,
vyhlad' moje vrásky
a dej mi pít z Tvé lásky.
Ježíši, jsem Tvé dítě,
miluji Tě.

* * * * *

Staršovstvo FS ČCE v Praze Radotíně svolává VÝROČNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ

na neděli 22. března 2020 v rámci bohoslužeb,
které začínají v 9.30 hod.

Sborové shromáždění činí platná usnesení za
jakéhokoliv počtu přítomných členů

POZVÁNKA NA SVÁTEČNÍ BOHOSLUŽBY

5. duben	Květná neděle	9.30 hod.	Radotín	VP
10. duben	Velký pátek	18.30 hod.	Radotín	VP
12. duben	Boží hod velikonoční	9.30 hod.	Radotín	VP
		14.30 hod.	Řevnice	VP

PRAVIDELNÁ SBOROVÁ SETKÁNÍ:

BOHOSLUŽBY

RADOTÍN - každou neděli v 9:30

- 1. neděle v měsíci společně s dětmi a obědem ve sboru
- 3. neděli v měsíci je vysluhována svatá Večeře Páně

ŘEVNICE – 14:30 na římskokatolické faře na náměstí Jiřího z Poděbrad každou druhou neděli v měsíci

RADOTÍN - BIBLICKÉ HODINY

Čtvrtek od 17:00 v kostele Na Betonce 14 – pro dospělé

Pátek od 17:00 v kostele Na Betonce 14 – pro děti

NÁVŠTĚVNÍ HODINY FARÁŘE

vždy ve čtvrtek od 15:00 do 17:00 v kanceláři v kostele Na Betonce 14.

Návštěvu faráře mimo úřední hodiny, případně v rodině, je možno domluvit předem na telefonu 603 971 227.

Farář Petr Špirko: 603 971 227, e-mail: petr.spirko@evangnet.cz

Kurátorka Běla Ulmanová: 732 521 801 e-mail: bulm@seznam.cz

Místokurátor Václav Musil: 603 285 614 e-mail: vasekmusil@gmail.com